

Epodon

Quintus Horatius Flaccus

I

Ibis Liburnis inter alta navium,
    amice, propugnacula,
paratus omne Caesaris periculum
    subire, Maecenas, tuo:
quid nos, quibus te vita sit superstite
    iucunda, si contra, gravis?
utrumne iussi persequemur otium
    non dulce, ni tecum simul,
an hunc laborem mente laturo, decet
    qua ferre non mollis viros?
feremus et te vel per Alpium iuga
    inhospitalem et Caucasum
vel occidentis usque ad ultimum sinum
    forti sequemur pectore.
roges, tuum labore quid iuvem meo,
    inbellis ac firmus parum?
comes minore sum futurus in metu,
    qui maior absentis habet:
ut adsidens inplumibus pullis avis
    serpentium adlapsus timet
magis relictis, non, ut adsit, auxili
    latura plus praesentibus.
libenter hoc et omne militabitur
    bellum in tuae spem gratiae,
non ut iuvencis inligata pluribus
    aratra nitantur meis
pecusve Calabris ante Sidus fervidum
    Lucana mutet pascuis
neque ut superni villa candens Tusculi
    Circaea tangat moenia:
satis superque me benignitas tua
    ditavit, haud paravero
quod aut avarus ut Chremes terra premam,
    discinctus aut perdam nepos.

II

' ~~Beatus~~ ille qui procul negotiis,
    ut prisca gens mortalium,
paterna rura bubus exercet suis
    solutus omni faenore
neque excitatur classico miles truci

neque horret iratum mare
forumque vitat et superba civium
    potentiorum limina.
ergo aut adulta vitium propagine
    altas maritat populos
aut in reducta valle mugientium
    prospectat errantis greges
inutilis falce ramos amputans
    feliciores inserit
aut pressa puris mella condit amphoris
    aut tondet infirmas ovis.
vel cum decorum mitibus pomis caput
    Autumnus agris extulit,
ut gaudet insitiva decerpens pira
    certantem et uvam purpurae,
qua muneretur te, Priape, et te, pater
    Silvane, tutor finium.
libet iacere modo sub antiqua ilice,
    modo in tenaci gramine:
labuntur altis interim ripis aquae,
    queruntur in Silvis aves
frondesque lymphis obstrepunt manantibus,
    somnos quod invitet levis.
at cum tonantis annus hibernus Iovis
    imbris nivisque conparat,
aut trudit acris hinc et hinc multa cane
    apros in obstantis plagas
aut amite levi rara tendit retia
    turdis edacibus dolos
pavidumque leporem et advenam laqueo gruem
    iucunda captat praemia.
quis non malarum quas amor curas habet
    haec inter obliviscitur?
quodsi pudica mulier in partem iuвет
    domum atque dulcis liberos,
Sabina qualis aut perusta Solibus
    pernicis uxor Apuli,
sacrum vetustis exstruat lignis focum
    lassi Sub adventum viri
claudensque textis cratibus laetum pecus
    distantia siccet ubera
et horna dulci vina promens dolio
    dapes inemptas adparet:
non me Lucrina iuverint conchylia
    magisve rhombus aut scari,
siquos Eois intonata fluctibus
    hiems ad hoc vertat mare,
non Afra avis descendat in ventrem meum,
    non attagen Ionicus

iucundior quam lecta de pinguissimis
    oliva ramis arborum
aut herba lapathi prata amantis et gravi
    malvae salubres corpori
vel agna festis caesa Terminalibus
    vel haedus ereptus lupo.
has inter epulas ut iuvat pastas ovis
    videre properantis domum,
videre fessos vomerem inversum boves
    collo trahentis languido
positosque vernas, ditis examen domus,
    circum renidentis Laris.'
haec ubi locutus faenerator Alfius,
    iam iam futurus rusticus,
omnem redegit idibus pecuniam,
    quaerit kalendis ponere.

III

Parentis olim siquis inopia manu
    senile guttur fregerit,
edit cicutis alium nocentius.
    o dura messorum ilia.
quid hoc veneni saevit in praecordiis?
    num viperinus his cruor
incoctus herbis me fefellit? an malas
    Canidia tractavit dapes?
ut Argonautas praeter omnis candidum
    Medea mirata est ducem,
ignota tauris inligaturum iuga
    perunxit hoc Iasonem,
hoc delibutis ulta donis paelicem
    serpente fugit alite.
nec tantus umquam Siderum insedit vapor
    siticulosae Apuliae
nec munus umeris efficacis Herculis
    inarsit aestuosius.
at siquid umquam tale concupiveris,
    iocose Maecenas, precor,
manum puella savio opponat tuo,
    extrema et in sponda cubet.

IV

Lupis et agnis quanta Sortito obtigit,
tecum mihi discordia est,
Hibericis peruste funibus latus
et crura dura compede.
licet superbus ambules pecunia,
fortuna non mutat genus.
videsne, sacram metiente te viam
cum bis trium ulnarum toga,
ut ora vertat huc et huc euntium
liberrima indignatio?
' setus flagellis hic triumphalibus
praeconis ad fastidium
arat Falerni mille fundi iugera
et Appiam mannis terit
sedilibusque magnus in primis eques
Othone contempto sedet.
quid attinet tot ora navium gravi
rostrata duci pondere
contra latrones atque servilem manum
hoc, hoc tribuno militum?'

V

' At o eorum quidquid in caelo regit
terras et humanum genus,
quid iste fert tumultus aut quid omnium
vultus in unum me truces?
per liberos te, si vocata partibus
Lucina veris adfuit,
per hoc inane purpurae decus precor,
per improbaturum haec Iovem,
quid ut noverca me intueris aut uti
petita ferro belua?'
ut haec trementi questus ore constitit
insignibus raptis puer,
inpube corpus, quale posset in pia
mollire Thracum pectora:
Canidia, brevibus illigata viperis
crinis et incomptum caput,
iubet sepulcris caprificos erutas,
iubet cupressos funebris
et uncta turpis ova ranae Sanguine
plumamque nocturnae strigis
herbasque, quas Iolcos atque Hiberia
mittit venenorum ferax,

et ossa ab ore rapta ieiunae canis
    flammis aduri Colchicis.
at expedita Sagana, per totam domum
    spargens Avernalis aquas,
horret capillis ut marinus asperis
    echinus aut Laurens aper.
abacta nulla Veia conscientia
    ligonibus duris humum
exhauriebat, ingemens laboribus,
    quo posset infossus puer
longo die bis terque mutatae dapis
    inemori spectaculo,
cum promineret ore, quantum exstant aqua
    suspensa mento corpora;
exsucta uti medulla et aridum iecur
    amoris esset poculum,
interminato cum semel fixae cibo
    intabuissent pupulae.
non defuisse masculae libidinis
    Ariminensem Foliam
et otiosa credidit Neapolis
    et omne vicinum oppidum,
quae sidera excantata voce Thessala
    lunamque caelo deripit.
hic inresectum saeva dente livido
    Canidia rodens pollicem
quid dixit aut quid tacuit? ' o ~~tu~~us meis
    non infideles arbitrae,
Nox et Diana, quae silentium regis,
    arcana cum fiunt sacra,
nunc, nunc adeste, nunc in hostilis domos
    iram atque numen vertite.
formidulosis cum latent silvis ferae
    dulci sopore languidae,
senem, quod omnes rideant, adulterum
    latrent Suburanae canes
nardo perunctum, quale non perfectius
    meae laborarint manus.
quid accidit? cur dira barbarae minus
    venena Medae valent,
quibus Superbam fugit ultra paelicem,
    magni Creontis filiam,
cum palla, tabo munus imbutum, novam
    incendio nuptam abstulit?
atqui nec herba nec latens in asperis
    radix fefellit me locis.
indormit unctis omnium cubilibus
    oblivione paelicum?
a, a, solutus ambulat veneficae

scientioris carmine.
non usitatis, Vare, potionibus,
o multa fleturum caput,
ad me recurre nec vocata mens tua
Marsis redibit vocibus.
maius parabo, maius infundam tibi
fastidienti poculum
priusque caelum Sidet inferius mari
tellure porrecta super
quam non amore sic meo flagres uti
bitumen atris ignibus.'
sub haec puer iam non, ut ante, mollibus
lenire verbis inpias,
sed dubius unde rumperet silentium,
misit Thyesteas preces:
' venena maga non fas nefasque, non valent
convertere humanam vicem.
diris agam vos: dira detestatio
nulla expiatur victima.
quin, ubi perire iussus exspiravero,
nocturnus occurram Furor
petamque voltus umbra curvis unguibus,
quae vis deorum est Manium,
et inquietis adsidens praecordiis
pavore somnos auferam.
vos turba vicitim hinc et hinc saxis petens
contundet obscaenas anus;
post insepulta membra different lupi
et Esquilinae alites
neque hoc parentes, heu mihi superstites,
effugerit spectaculum.'

VI

Quid inmerentis hospites vexas, canis
ignavos adversum lupos?
quin huc inanis, si potes, vertis minas
et me remorsurum petis?
nam qualis aut Molossus aut fulvos Lacon,
amica vis pastoribus,
agam per altas aure sublata nivis
quaecumque praecedet fera;
tu, cum timenda voce complesti nemus,
proiectum odoraris cibum.
cave, cave, namque in malos asperrimus
parata tollo cornua,

qualis Lycambae spretus infido gener
aut acer hostis Bupalos.
an si quis atro dente me petiverit,
inultus ut flebo puer?

VII

Quo, quo scelesti ruitis? aut cur dexteris
aptantur enses conditi?
parumne campis atque Neptuno super
fusum est Latini sanguinis,
non ut superbas invidiae Karthaginis
Romanus arces ureret,
intactus aut Britannus ut descenderet
sacra catenatus via,
sed ut Secundum vota Parthorum sua
Urbs haec periret dextera?
neque hic lupis mos nec fuit leonibus
umquam nisi in dispar feris.
furorne caecos an rapit vis acrior
an culpa? responsum date.
tacent et albus ora pallor inficit
mentesque percussae Stupent.
sic est: acerba fata Romanos agunt
scelusque fraternae necis,
ut inmerentis fluxit in terram Remi
sacer nepotibus cruor.

VIII

Rogare longo putidam te saeculo,
viris quid enervet meas,
cum sit tibi dens ater et rugis vetus
frontem senectus exaret
hietque turpis inter aridas natis
podex velut crudae bovis.
sed incitat me pectus et mammae putres
equina quales ubera
venterque mollis et femur tumentibus
exile suris additum.
esto beata, funus atque imagines
ducant triumphales tuom
nec sit marita, quae rotundioribus

onusta bacis ambulet.
quid? quod libelli Stoici inter Sericos
iacere pulvillos amant,
inlitterati num minus nervi rigent
minusve languet fascinum?
quod ut superbo povoces ab inguine,
ore adlaborandum est tibi.

IX

Quando repositum Caecubum ad festas dapes
victore laetus Caesare
tecum sub alta---sic Iovi gratum---domo,
beate Maecenas, bibam
sonante mixtum tibiis carmen lyra,
hac Dorium, illis barbarum?
ut nuper, actus cum freto Neptunius
dux fugit ustis navibus
minatus Vrbi vincla, quae detraxerat
servis amicus perfidis.
Romanus eheu---posterii negabitis---
emancipatus feminae
fert vallum et arma miles et spadonibus
servire rugosis potest
interque signa turpe militaria
sol adspicit conopium.
ad hunc frementis verterunt bis mille equos
Galli canentes Caesarem
hostiliumque navium portu latent
puppes sinistrorsum citae.
io Triumphe, tu moraris aureos
currus et intactas boves?
io Triumphe, nec Iugurthino parem
bello reportasti ducem
neque Africanum, cui super Karthaginem
virtus Sepulcrum condidit.
terra marique victus hostis Punico
lugubre mutavit sagum.
aut ille centum nobilem Cretam urbibus
ventis iturus non suis
exercitatas aut petit Syrtis noto
aut fertur incerto mari.
capaciores adfer huc, puer, Scyphos
et Chia vina aut Lesbia
vel quod fluentem nauseam coerceat
metire nobis Caecubum.

curam metumque Caesaris rerum iuvat
dulci Lyaeo solvere.

X

Mala soluta navis exit alite
ferens olentem Mevium.
ut horridis utrumque verberes latus,
Auster, memento fluctibus;
niger rudentis Eurus inverso mari
fractosque remos differat;
insurgat Aquilo, quantus altis montibus
frangit trementis ilics;
nec sidus atra nocte amicum adpareat,
qua tristis Orion cadit;
quietiore nec feratur aequore
quam Graia victorum manus,
cum Pallas usto vertit iram ab Ilio
in inpiam Aiacis ratem.
o quantus instat navitis sudor tuis
tibi que pallor luteus
et illa non virilis heulatio
preces et aversum ad Iovem,
Ionius udo cum remugiens sinus
Noto carinam ruperit
opima quodsi praeda curvo litore
porrecta mergos iuverit,
libidinosus immolabitur caper
et agna Tempestatibus.

XI

Petti, nihil me sicut antea iuvat
scribere versiculos amore percussum gravi,
amore, qui me praeter omnis expetit
mollibus in pueris aut in puellis urere.
hic tertius December, ex quo destiti
Inachia furere, silvis honorem decutit.
heu me, per Urbem (nam pudet tanti mali)
fabula quanta fui, conviviorum et paenitet,
in quis amantem languor et silentium
arguit et latere petitus imo spiritus.
'contrane lucrum nil valere candidum

pauperis ingenium' querebar adplorans tibi,
simul calentis inverecundus deus
    fervidiore mero arcana promorat loco.
' quodsi ~~me~~is inaestuēt praecordiis
    libera bilis, ut haec ingrata ventis dividat
fomenta volnus nil malum levantia,
    desinet inparibus certare submotus pudor.'
ubi haec severus te palam laudaveram,
    iussus abire domum ferebar incerto pede
ad non amicos heu mihi postis et heu
    limina dura, quibus lumbos et infregi latus.
nunc gloriantis quamlibet mulierculam
    vincere mollitia amor Lycisci me tenet;
unde expedire non amicorum queant
    libera consilia nec contumeliae graves,
sed alius ardor aut puellae candidae
    aut teretis pueri longam renodantis comam.

XII

Quid tibi vis, mulier nigris dignissima barris?
    munera quid mihi quidve tabellas
mittis nec firmo iuveni neque naris obesae?
    namque sagacius unus odoror,
polypus an gravis hirsutis cubet hircus in alis
    quam canis acer ubi lateat sus.
qui sudor vietis et quam malus undique membris
    crescit odor, cum pene Solutio
indomitam properat rabiem sedare, neque illi
    iam manet umida creta colorque
stercore fucatus crocodili iamque Subando
    tenta cubilia tectaque rumpit.
vel mea cum saevis agitat fastidia verbis:
    'Inachia langues minus ac me;
Inachiam ter nocte potes, mihi Semper ad unum
    mollis opus. pereat male quae te
Lesbia quaerenti taurum monstravit inertem.
    cum mihi Cous adesset Amyntas,
cuius in indomito constantior inguine nervos
    quam nova collibus arbor inhaeret.
muricibus Tyriis iteratae vellera lanae
    cui properabantur? tibi nempe,
ne foret aequalis inter conviva, magis quem
    diligeret mulier sua quam te.
o ego non felix, quam tu fugis, ut pavet acris
    agna lupos capraeque leones!'

XIII

Horrida tempestas caelum contraxit et imbres
nivesque deducunt Iovem; nunc mare, nunc siluae
Threicio Aquilone sonant. rapiamus, amici,
Occasionem de die dumque virent genua
et decet, obducta solvatur fronte senectus.
tu vina Torquato move consule pressa meo.
cetera mitte loqui: deus haec fortasse benigna
reducet in sedem vice. nunc et Achaemenio
perfundi nardo iuvat et fide Cyllenea
levare diris pectora Sollicitudinibus,
nobilis ut grandi cecinit Centaurus alumno:
' invite, mortalis dea nate puer Thetide,
te manet Assaraci tellus, quam frigida parvi
findunt Scamandri flumina lubricus et Simois,
unde tibi reditum certo Subtemine Parcae
rupere, nec mater domum caerulea te revehet.
illic omne malum vino cantuque levato,
deformis aegrimoniae dulcibus adloquiis.'

XIV

Mollis inertia cur tantam diffuderit imis
oblivionem sensibus,
pocula Lethaeos ut si ducentia somnos
arente fauce traxerim,
candide Maecenas, occidis Saepe rogando:
deus, deus nam me vetat
inceptos, olim promissum carmen, iambos
ad umbilicum adducere.
non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo
Anacreonta Teium,
qui persaepe cava testudine flevit amorem
non elaboratum ad pedem.
ureris ipse miser: quodsi non pulcrior ignis
accendit obsessam Ilion,
gaude sorte tua; me libertina, nec uno
contenta, Phryne macerat.

XV

Nox erat et caelo fulgebat Luna sereno
inter minora sidera,
cum tu, magnorum numen laesura deorum,
in verba iurabas mea,
artius atque hedera procera adstringitur ilex
lentis adhaerens bracchiis;
dum pecori lupus et nautis infestus Orion
turbaret hibernum mare
intonsosque agitaret Apollinis aura capillos,
fore hunc amorem mutuum,
o dolitura mea multum virtute Neaera:
nam siquid in Flacco viri est,
non feret adsiduas potiori te dare noctes
et quaeret iratus parem
nec semel offensi cedit constantia formae,
si certus intrarit dolor.
et tu, quicumque es felicior atque meo nunc
superbus incedis malo,
sis pecore et multa dives tellure licebit
tibi que Pactolus fluat
nec te Pythagorae fallant arcana renati
formaque vincas Nirea,
heu heu, translatos alio maerebis amores,
ast ego vicissim risero.

XVI

Altera iam teritur bellis civilibus aetas,
suis et ipsa Roma viribus ruit.
quam neque finitimi valuerunt perdere Marsi
minacis aut Etrusca Porsenae manus,
aemula nec virtus Capuae nec Spartacus acer
novisque rebus infidelis Allobrox
nec fera caerulea domuit Germania pube
parentibusque abominatus Hannibal:
inopia perdemus devoti sanguinis aetas
ferisque rursus occupabitur solum:
barbarus heu cineres insistet victor et Urbem
eques sonante verberabit ungula,
quaeque carent ventis et solibus ossa Quirini,
(nefas videre) dissipabit insolens.
forte quid expediat communiter aut melior pars,
malis carere quaeritis laboribus;

nulla sit hac potior sententia: Phocaeorum
velut profugit exsecrata civitas
agros atque lares patrios habitandaque fana
apris reliquit et rapacibus lupis,
ire, pedes quocumque ferent, quocumque per undas
Notus vocabit aut protervos Africus.
sic placet? an melius quis habet suadere? Secunda
ratem occupare quid moramur alite?
sed iuremus in haec: 'simul imis saxa renarint
vadis levata, ne redire sit nefas;
neu conversa domum pigeat dare lintea, quando
Padus Matina laverit cacumina,
in mare seu celsus procurrerit Appenninus
novaque monstra iunxerit libidine
mirus amor, iuuet ut tigris subsidere cervis,
adulteretur et columba miluo,
credula nec ravos timeant armenta leones
ametque salsa levis hircus aequora.'
haec et quae poterunt reditus abscindere dulcis
eamus omnis exsecrata civitas
aut pars indocili melior grege; mollis et exspes
inominata perpremat cubilia.
vos, quibus est virtus, muliebrem tollite luctum,
Etrusca praeter et volate litora.
nos manet Oceanus circum vagus: arva beata
petamus, arva divites et insulas,
reddit ubi cererem tellus inarata quotannis
et inputata floret usque vinea,
germinat et numquam fallentis termes olivae
suamque pulla ficus ornat arborem,
mella cava manant ex ilice, montibus altis
levis crepante lympha desilit pede.
illic iniussae veniunt ad mulctra capellae
refertque tenta grex amicus ubera
nec vespertinus circumgemit ursus ovile
nec intumescit alta viperis humus;
pluraque felices mirabimur, ut neque largis
aquosus Eurus arva radat imbribus,
pinguia nec siccis urantur semina glaebis,
utrumque rege temperante caelitem.
non huc Argoo contendit remige pinus
neque inpudica Colchis intulit pedem,
non huc Sidonii torserunt cornua nautae,
laboriosa nec cohors Vlixei.
nulla nocent pecori contagia, nullius astri
gregem aestuosa torret impotentia.
Iuppiter illa piaie secrevit litora genti,
ut inquinavit aere tempus aureum,
aere, dehinc ferro duravit saecula, quorum

piis secunda vate me datur fuga.

XVII

Tam iam efficaci do manus scientiae,
supplex et oro regna per Proserpinae,
per et Dianae non movenda numina,
per atque libros carminum valentium
refixa caelo devocare sidera,
Canidia: parce vocibus tandem sacris
citumque retro solve, solve turbinem.
movit nepotem Telephus Nereium,
in quem superbus ordinarat agmina
Mysorum et in quem tela acuta torserat.
unxere matres Iliae additum feris
alitibus atque canibus homicidam Hectorem,
postquam relictis moenibus rex procidit
heu pervicacis ad pedes Achillei.
saetosa duris exuere pellibus
laboriosi remiges Vlixei
volente Circa membra; tunc mens et sonus
relapsus atque notus in voltus honor.
dedi satis superque poenarum tibi,
amata nautis multum et institoribus.
fugit iuventas et verecundus color
reliquit ossa pelle amicta lurida,
tuis capillus albus est odoribus,
nullum a labore me reclinat otium;
urget diem nox et dies noctem neque est
levare tenta spiritu praecordia.
ergo negatum vincor ut credam miser,
Sabella pectus increpare carmina
caputque Marsa dissilire nenia.
quid amplius vis? o mare et terra, ardeo,
quantum neque atro delibutus Hercules
Nessi cruore nec Sicana fervida
virens in Aetna flamma; tu, donec cinis
iniuriosis aridus ventis ferar,
cales venenis officina Colchicis.
quae finis aut quod me manet stipendium?
effare; iussas cum fide poenas luam,
paratus expiare, seu poposceris
centum iuencos sive mendaci lyra
voles sonare: " tu pudica, tu proba
perambulabis astra sidus aureum."
infamis Helenae Castor offensus vice

fraterque magni Castoris, victi prece,
adempta vati reddidere lumina:
et tu, potes nam, solve me dementia,
o nec paternis obsoleta sordibus
neque in sepulcris pauperum prudens anus
novendialis dissipare pulveres.
tibi hospitale pectus et purae manus
tuosque venter Pactumeius et tuo
cruore rubros obstetrix pannos lavit,
utcumque fortis exsilis puerpera.'

' quid ob~~is~~gratis auribus fundis preces?
non saxa nudis surdiora navitis
Neptunus alto tundit hibernus salo.
inultus ut tu riseris Cotytia
volgata, sacrum liberi Cupidinis,
et Esquilini pontifex venefici
inpune ut Urbem nomine inpleris meo?
quid proderat ditasse Paelignas anus
velociusve miscuisse toxicum?
sed tardiora fata te votis manent:
ingrata misero vita ducenda est in hoc,
novis ut usque suppetas laboribus.
optat quietem Pelopis infidi pater,
egens benignae Tantalus semper dapis,
optat Prometheus obligatus aliti,
optat supremo collocare Sisyphus
in monte saxum; sed vetant leges Iovis.
voles modo altis desilire turribus,
frustraque vincla gutturi innectes tuo
modo ense pectus Norico recludere
fastidiosa tristis aegrimonia.
vectabor umeris tunc ego inimicis eques
meaque terra cedit insolentiae.
an quae movere cereas imagines,
ut ipse nosti curiosus, et polo
deripere lunam vocibus possim meis,
possim crematos excitare mortuos
desiderique temperare pocula,
plorem artis in te nil agentis exitus?'